

تغییرات DNA میتوکندری لکوسمیتهای خون انسان بعد از یک جلسه فعالیت هوایی و امانده ساز و ارتباط آن با تغییرات آنزیمهای LDH و CK

دکتر بهمن میرزاei، استادیار دانشگاه کیلان

دکتر فاطمه سلامی، استادیار دانشگاه تربیت معلم

دکتر فرهاد رحمانی نیا، دانشیار دانشگاه کیلان

دکتر افشار جعفری، استادیار دانشگاه تبریز

دکتر مسعود هوشمند، استادیار پژوهشکاه مهندسی ژنتیک و زیست فناوری ایران

مهدی شقا، کارشناس ارشد پژوهشکاه مهندسی ژنتیک و زیست فناوری ایران

چکیده: هدف از این پژوهش، تعیین رابطه بین تغییرات آنزیمهای کراتین کیاز (CK) و لاکتات دهیدروژنаз (LDH) سرم با حذف mtDNA لکوسمیتهای خون انسان پس از شرکت در یک جلسه فعالیت هوایی و امانده ساز است. برای این منظور، ۴۰ دانشجوی غیرورزشکار (سن $1/5 \pm 1/3 \pm 21/3$ سال، وزن $74/2 \pm 14/4$ کیلوگرم و درصد چربی $17/9 \pm 6/1$) که همگی سالم و غیرسیگاری بودند، به طور داوطلبانه در این تحقیق شرکت کردند. با توجه به دامنه سنی و شرایط طبیعی آزمونهای احتمال جهشها، احتمال جهشها mtDNA به صورت حذف معمولی 5kb در حالت استراحت ضعیف بود. اما با وجود این، به منظور اطمینان کامل از نبود چنین جهشی، قبل از شروع فعالیت و امانده ساز تمام آزمونهای از این نظر بررسی شدند تا در صورت وجود جهش احتمالی در بعضی از نمونه های خونی قبل از انجام فعالیت و امانده ساز، آزمونهای مذکور از تحقیق خارج شوند. یک ساعت قبل و بالا فاصله بعد از فعالیت فزاینده و امانده ساز، از آزمونهای خون گیری شد تا پس از استخراج DNA میتوکندری لکوسمیتهای خون، حذف 5kb زنوم میتوکندریها با تکنیکهای مولکولی PCR بررسی شود. همچنین تغییرات CK و LDH سرم، به عنوان شاخصهای استرس اکسایشی، قبل و بعد از فعالیت اندازه گیری شدند. پس از بررسی تعاضس واریانس، مقایسه میانگینهای پس آزمون و پس آزمون آنزیمهای CK و LDH با آزمون t و متغیرهای غیرپارامتریک با آزمون خی دو، مورد تجزیه و تحلیل آماری قرار گرفتند. نتایج آزمون خی دو نشان دادند که فعالیت شدید هوایی تا حد و امانده گی موجب بروز جهش ژئی مذکور در افراد غیرورزشکار می شود ($P < 0.01$). همچنین، مشخص شد که بین جهش و تغییرات آنزیمهای مذکور ارتباط معناداری وجود ندارد.

واژگان کلیدی: ژنوم میتوکندریایی، استرس اکسایشی، حذف معمولی، فعالیت هوایی و امانده ساز

♦ E-mail: bmirzaei2000@yahoo.com

مقدمه

آسیبهای ناشی از ورزش شدید بر سلول و به ویژه DNA آن، مطالعات گسترده‌ای را از طریق اندازه گیری شاخصهای استرس اکسایشی^۵ آغاز کرده‌اند. برای این منظور، شاخصهای نظری^۶ OHdG-8 ادرا، مالون دی‌آلدید (MDA)، پروتئین کربوپلی شده (CP)، لاكتات دهیدروژناز (LDH) و کرتاتین کیناز (CK) خون بررسی شده‌اند. از آنجاکه مطالعات مربوط به mtDNA و ورزش هنوز در ابتدای راه است، تا کنون مطالعات اندکی رابطه میان جهش‌های mtDNA و شاخصهای استرس اکسایشی را مورد بررسی قرار داده‌اند.

موراکامی^۷ (۱۹۹۵) و ایوانی^۸ (۲۰۰۳) نشان دادند که افزایش قابل توجه مصرف اکسیزن میتوکندریایی هنگام ورزش می‌تواند به علت تولید گونه‌های اکسیزن فعال، موجب آسیب تحت شرایط استرس، اکسایشی شود (۲۵). این امر، خود موجب اختلال در روند تولید انتری در مسیر فسفریلاسیون اکسایشی می‌شود. از طرف دیگر، کاهش مدام تأمین انرژی، بر عملکردهای سلول آسیب وارد می‌کند و باعث پیری زودرس و افزایش بروز بیماریهای متفاوت می‌شود (۹، ۲۰، ۲۲، ۳۷). به علاوه، مطالعه میدانی^۹ و همکارانش (۱۹۹۳) نشان می‌دهد که تولید بینانهای آزاد در عضلات اسکلتی هنگام انجام فعالیتهای بدنه نسبت به استراحت بسیار بیشتر است (۲۲). رزتیک و همکارانش^{۱۰} (۲۰۰۰)

1. Base Pair

2. Harmann

3. Reactive Oxygen Species

4. Linnane et al.

5. Oxidative stress

6. 8-hydroxydeoxyguanosine

7. Murakami et al.

8. Iwai K. et al.

9. Meydani et al.

10. Reznick et al

DNA میتوکندری (mtDNA) انسان، مولکول حلقوی دورشته‌ای با ۱۶۵۶۹ جفت باز آگی^۱ (bp) است. بر اساس یافته‌های موجود، حدود ۱۰ درصد از پروتئینهای اصلی درگیر در روند فسفریلاسیون اکسایشی، اختصاصاً به دستور این مولکول و با همکاری ژنوم هسته‌ای ساخته می‌شوند (۱). بر اساس نظریه هارمن^۲ (۱۹۵۶) تولید گونه‌های اکسیزن فعال^۳ (ROS) در موجودات هوایی و تعامل این گونه‌ها و سایر بینانهای آزاد، با برهم زدن تعادل اکسایشی یا ضد اکسایشی باعث بروز تغییرات مهمی در بیشتر بیومولکولهای بدن این جانداران از جمله DNA هسته‌ای (nDNA) و میتوکندری (mtDNA) می‌شود (۵، ۶، ۹، ۱۱، ۲۰، ۲۶، ۳۴، ۳۵، ۳۷). طبق مطالعات گروه لینانس^۴ (۱۹۸۹) تجمع جهش‌های mtDNA ناشی از افزایش تولید ROS می‌تواند، یکی از علل بیماریهای استحالة‌ای و بروز فرایند پیری باشد (۱۹، ۲۹). مصرف بیش از ۹۰ درصد اکسیزن سلولی در میتوکندریها، سازوکارهای ناکارامد ترمیمی در ژنوم میتوکندری و مجاورت غشای میتوکندریها با ROS موجب شد که ژنوم میتوکندریها^۵ برابر بیشتر از ژنوم هسته‌ای (nDNA) در معرض آسیبهای اکسایشی قرار گیرند (۲۷، ۱۰، ۸).

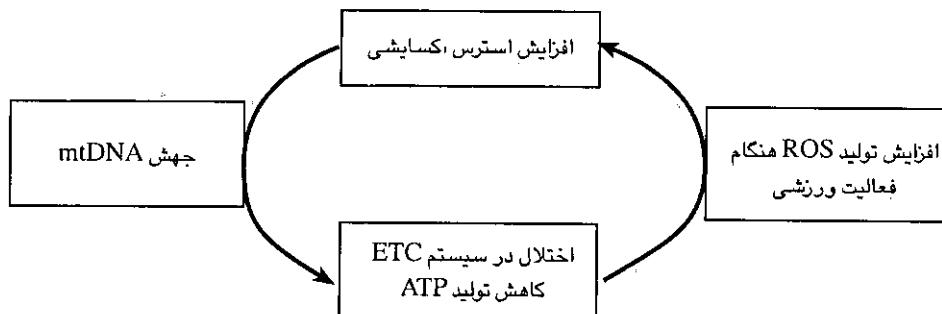
به همین منظور، محققان در طول دو دهه گذشته، تأثیر فعالیتهای بدنه شدید و مصرف اکسیزن سلولی را در بروز این جهشها مورد بررسی قرار دادند. آنها گزارش کردند که تشکیل گونه‌های اکسیزن فعال، نظیر بینانهای آزاد سوپر اکسید، پراکسید هیدروژن و هیدروکسیل هنگام انجام فعالیتهای بدنه شدید نسبت به هنگام استراحت به دلیل افزایش ملاحظه در مصرف اکسیزن بسیار بیشتر است (۲۳).

در دو دهه گذشته، دانشمندان برای برآورد

مطالعه خود اشاره می کند که یک جلسه فعالیت بدنی هوازی با شدت‌های متفاوت، نمی تواند باعث بروز جهش mtDNA عضله نعلی موشهای صحرایی شود. به علاوه، تمرينهای هوازی با شدت متوسط نیز هیچ گونه دخالتی ندارد. اما تمرينهای هوازی شدید می توانند سبب بروز حذف ۴/۶ کیلو بازی در mtDNA عضله نعلی شوند (۱). جعفری و همکارانش (۱۳۸۳) در مطالعه ای دیگر با بررسی تأثیر آزمونهای هوازی (بالک) و بی هوازی (وینگیت) بر mtDNA لکوستیهای خون انسان دریافتند که همراه با افزایش فعالیت آنژیمهای سرمی (CK و LDH)، جهش‌های میتوکندریالی نیز مشاهده می شوند (۲). بنابراین، این احتمال وجود دارد که فعالیت بدنی شدید، ورزشکاران را در معرض آسیب اکسایشی بینانهای آزاد قرار دهد (شکل ۱).

البته، برخی از پژوهشگران نیز بودن افزایش و یا حتی کاهش استرس اکسایشی را متعاقب ورزشهای هوازی گزارش کده‌اند (۳، ۳۱، ۷، ۲۱، ۴، ۲۲؛ ۳۶؛ ۲۰۰۵) پارایز^۳ و همکارانش (۱۳۸۲) با بررسی تأثیر ۱۴

نیز اشاره کردند که فعالیتهاي بدنی، يكى از منابع اصلی تولید بینانهای آزاد و استرس اکسایشی به شمار می‌روند (۳۰). ساکایی و همکارانش^۱ (۱۹۹۹) برای اولین بار دریافتند که یک جلسه فعالیت هوازی شدید می تواند در بروز جهش mtDNA عضلات اسکلتی موشهای صحرایی دخالت داشته باشد. آنها همچنین عنوان کردند که درباره آسیبهای اکسایشی mtDNA، بايد ويزگي تارهای عضلانی را ييز در نظر گرفت (۳۲). گروه تحقیقاتی ایوانی (۲۰۰۳) با بررسی گلبولهای سفید پنج زن جوان سالم دریافت که ۳۰ دقیقه دوچرخه سواری با شدت ۵۰ تا ۶۰ وات و با سرعت ۶۰ دور در دقیقه (rpm) برای سه روز متوالی، موجب بروز حذف معمولی^۲ ۴۹۷۷ در mtDNA لکوستیهای خون آزمودنیها می شود. حذف مشاهده شده پس از دو الی چهار روز ناپدید شد و سپس پنج الی شش روز بعد از آخرین جلسه فعالیت مجدد آشکار شد. آنها این پدیده ناپدید شدن حذف mtDNA و ظهرور مجدد آن را «روندهای پویا» نامیدند (۱۲). با این حال، جعفری (۱۳۸۲) در

شکل ۱. رابطه میان ورزش هوازی شدید، تولید ROS، جهش mtDNA و اختلال در تولید انرژی

1. Sakai et al.
2. Common deletion
3. Parise, G. et al.

فعالیتهای ورزشی منظم را نداشتند. میانگین سن، قد، وزن و توده بدن چربی بدن آزمودنیها (با استفاده از دستگاه اندازه گیری ترکیب بدن^۱) به ترتیب $۱/۵ \pm ۰/۱$ سال، $۲۱/۳ \pm ۵/۴$ سانتی متر، $۷۴/۲ \pm ۷/۴$ کیلوگرم، $۶۰ \pm ۹/۶$ کیلوگرم بود. هریک از آزمودنیها پس از گرم کردن اولیه، روی چرخ کارسنج (دوجرخه تئوری^۲ مدل ۴۳۳) ساخت کشور فنلاند) به مدت ۵ دقیقه با سرعت ثابت ۶۰ دور در دقیقه و بار کار اولیه^۳ ۵۰ وات رکاب زدند. سپس، با فشار فرازینده، به ازای هر ۵ دقیقه، ۲۵ وات به بار کار اضافه شد. این روند تا هنگام توقف عمل رکاب زدن یا ناتوانی در حفظ سرعت ۶۰ دور در دقیقه ادامه یافت. برای استخراج mtDNA لکوسیتهای خون آزمودنیها تحقیق (کیت ۱۰۰ Diaton DNA Prep) از خون سیاهرگی استفاده شد. یک ساعت قبل و بلافاصله پس از شرکت در فعالیت وامانده ساز، ۵ میلی لیتر خون سیاهرگی در وضعیت نشسته از آرچ راست هریک از آزمودنیها گرفته شد. به هریک از نمونه های خونی تهیه شده نیم میلی لیتر محلول نیم مولار EDTA اضافه شد و تحت شرایط کنترل شده در دمای ۴ درجه سانتی گراد به آزمایشگاه ژنتیک منتقل شد. آنزیمهای CK و LDH سرمی نیز با استفاده از روش طیف سنجی نوری، قبل و بعد از فعالیت وامانده ساز اندازه گیری شدند. محلول و اکنش PCR پس از انجام محاسبات مورد نیاز، در حجم نهایی ۱ ملی لیتر^۴ روی یخ در لوله های ۰/۵ میکرولیتری آماده شد. برای تهیه هریک از واکنشها ابتدا آب اضافه شد. سپس به ترتیب، پرایمرها، dNTP DNA الگو، DMSO و در نهایت آنزیم اضافه شدند.

1. Body Composition analyzer
2. Tunturi

هفته تمرین مقاومتی روی ۲۸ زن و مرد مسن ($۵۰ \pm ۵/۱$ سال) دریافتند که شرکت در این تمرینها علاوه بر افزایش قدرت و هایپرتروفی عضلانی، موجب کاهش استرس اکسایشی و افزایش فعالیت آنزیمهای ضد اکسایشی می شود. آنها همچنین نشان دادند که انجام این تمرینها نه تنها موجب بروز حذف mtDNA افراد مسن نمی شود، بلکه می تواند از میزان آسیب به DNA سلول نیز بکاهد. این نتیجه از طریق کاهش معنادار میزان ۸-OHdG مشاهده شده در ادرار، به عنوان یکی از شاخصهای آسیب سلولها به دست آمد (۲۸).

چنین نتایج متناقضی موجب می شوند که اثر متقابل فعالیتهای بدنی، زنها و بروز پری زودرس محور مطالعات بسیاری از محققان قرار گیرد. در این میان، حذف معمولی ۴۹۷۷ جفت بازی ژنوم میتوکندریایی، برای ارتباط آن با بالا رفتن سن در mtDNA بیشتر باقیهای ییکری انسان (۲۹) اهمیت ویژه ای دارد.

باتوجه به نبود اطلاعات کافی درباره نقش استرس اکسایشی ناشی از فعالیتهای بدنی در بروز آسیهای mtDNA، برآن شدیم که رابطه بین تغییرات آنزیمهای CK و LDH را با حذف ژنوم میتوکندریایی لکوسیتهای خون انسان، پس از شرکت در یک فعالیت وامانده ساز مورد بررسی قرار دهیم.

روش شناسی تحقیق

مطالعه حاضر به صورت شبیه تجربی یک گروهی با پیش آزمون-پس آزمون انجام شد. به منظور هدفهای تحقیق، ۴۰ دانشجوی مرد، سالم و غیرورزشکار، پس از پرکردن فرم های مربوطه، به طور داوطلبانه در این تحقیق شرکت کردند. هیچ یک از آزمودنیها سابقه مصرف سیگار، داروهای خاص و شرکت در

واکنش Multiplex به صورت زیر آمده شد:

Taq • / ۵۰	ONP ₈₆ ۱• pmol / μl	ONP ₈₉ ۱• pmol / μl	ONP ₇₄ ۱• pmol / μl	ONP ₂₅ ۱• pmol / μl	DNA ۵• ng / μl	dNTP ۱• mmol	PCR buffer _{10x} +MgCl ₂	H ₂ O
۱ μ	۱ μ	μ	۱ μ	۱ μ	۱ μ	۰/۷ μ	۲/۵ μ	۱۵/۸ μ

در واکنش Multiplex از پرایمرهای ONP₈₉ و ONP₈₆ به عنوان کنترل داخلی و پرایمرهای ONP₇₄ و ONP₂₅ برای تشخیص حذف معمولی mtDNA استفاده شدند.

نام آغازگر	موقعیت نوکلئوتیدی	رن	تولی آغازگر
ONP ₈₆	LF ۵۴۶۱-۵۴۸۰	ND ₂	-CCCTTACCA CGCTACTCCTA -
ONP ₈₉	HB ۵۷۴۰-۵۷۲۱	OL	-GGCGGGAGAAGTAGATTGAA -
ONP ₂₅	LF ۸۱۶۱-۸۱۸۰	CO _{II}	-CTACGGTCAATGCTCTGAAA -
ONP ₇₄	HB ۱۳۶۴۰-۱۳۶۲۱	ND _۵	-GGTTGACCTGTTAGGGTGAG -

برنامه Multiplex PCR به صورت زیر انجام شد:

واسرشتی^۱ اولیه ، ۹۴ درجه سانتی گراد به مدت پنج دقیقه
 واسرشت ، ۹۴ درجه سانتی گراد به مدت یک دقیقه
 اتصال^۲ ، ۵۵ درجه سانتی گراد به مدت یک دقیقه
 طویل شدن^۳ ، ۷۲ درجه سانتی گراد به مدت یک دقیقه
 طویل شدن نهایی^۴ ، ۷۴ درجه سانتی گراد به مدت ۱۰ دقیقه

تعداد چرخه ها^۱ ۳۵ دور

1. Cycles
2. Denaturaetion
3. Annealing
4. Extension

سال سیزدهم - شماره ۴ (پیاپی ۳۲) زمستان ۱۳۸۴

رابطه بین جهش mtDNA و تغییرات آنزیمهای CK و LDH سرمهی، از ضریب همبستگی کندال استفاده شد. تمام عملیات آماری با استفاده از نرم افزارهای EXcel و SPSS انجام شدند.

پس از اتمام برنامه PCR، همه نمونه‌ها روی ژل آکارز دو درصد برده شدند. در صورت وجود حذف معمولی، دو باند در ستون مشاهده می‌شد. در غیر این صورت، تنها باند کنترل داخلی یعنی باند 279bp دیده می‌شد.

یافته‌های تحقیق

ویژگیهای فردی و زمان رسیدن به واماندگی آزمودنیها روی چرخ کارسنج، در جدول (۱) نشان داده شده‌اند. جدول ۲، مقادیر سرمهی CK و LDH را قبل و بعد از اعمال متغیر مستقل نشان می‌دهد.

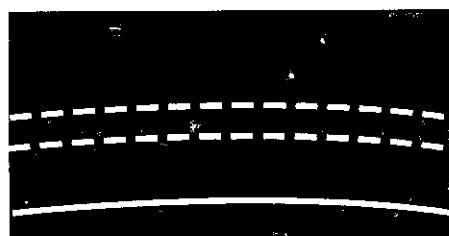
داده‌های حاصل از این تحقیق ابتدا با استفاده از روش‌های آمار توصیفی تنظیم شدند و مورد بررسی مقدماتی قرار گرفتند. سپس، با استفاده از آمار استنباطی ناپارامتریک (آزمون خی دو) و پارامتریک (t-همبسته) مورد بررسی قرار گرفتند. برای اندازه‌گیری

جدول ۱. ویژگیهای فردی، ترکیب بدن و زمان واماندگی آزمودنیها

زمان واماندگی دقیقه	BMI (kg/m ²)	تجهیز بدون (kg)	تجهیز (درصد)	(kg)	وزن (kg)	قد (Cm)	سن (سال)	آزمودنها (تعداد)
۲۵,۴۳,۸	۲۳,۷۴	۶۰±۹,۶	۱۷,۹±۶,۱	۷۴,۲±۱۴	۱۷۶±۵,۴	۲۱,۳±۱,۵		۴۰

جدول ۲. مقادیر سرمهی CK و LDH در پیش آزمون و پس آزمون

CK (Iu)	LDH (Iu)	متغیر
		آزمون
۱۶۰۷۳	۳۸۱۹۶	پیش آزمون
۱۸۰۷۳	۴۱۷۹۳	پس آزمون

شکل ۱. جهش mtDNA روی ژل آکارز دو درصد در چند مورد از آزمودنیها بعد از فعالیت واماندگی ساز مشاهده شد (شکل ۱).

بررسی‌های حاصل از Multiplex PCR نشان دادند که جهش mtDNA به صورت حذف معمولی 5kb در هیچ کدام از آزمودنیها، قبل از شروع فعالیت واماندگی ساز دیده نشد، اما جهش مذکور در نه مورد از آزمودنیهای گروه تحقیق، بعد از فعالیت واماندگی ساز مشاهده شد (شکل ۱).

وامانده ساز افزایش یافت. با توجه به اینکه در موارد غیرجهش یافته mtDNA نیز افزایش معنادار این آنزیمها مشاهده شد، آنالیز آماری حاصل از آزمون ضریب همبستگی کندال در هیچ یک از موارد: الف. جهش mtDNA و مقایر این آنزیمها در پیش آزمون، ب. جهش mtDNA و مقادیر این آنزیمها در پس آزمون و ج. جهش mtDNA و تفاوت مقادیر پیش آزمون و پس آزمون این آنزیمها، رابطه معناداری را تشان نداد (جدولهای ۳ و ۴).

نتایج آزمون خی دو $\chi^2 = 12/1$ نشان دادند که جهش مشاهده شده در پس آزمون از نظر آماری معنادار بود ($P < 0.01$). همبسته نیز نشانده نهاده وجود تفاوت معنادار ($P < 0.001$) و $t = 9/31$ در مقادیر CK و سرم آزمودنیها ($P < 0.005$) و $t = 2/716$ قبل و بعد از فعالیت وامانده ساز بود. مقادیر CK و LDH سرمی در هر نه مورد جهش mtDNA آزمودنیها، بعد از فعالیت

جدول ۳. ارتباط میان جهش mtDAN و مقادیر CK سرم در سه مرحله

نتیجه	Sig.	tau	شاخص آماری
			مرحله ها
نیوتن ارتباط معنادار	۰,۶۱۲	-۰,۰۸۵	الف
نیوتن ارتباط معنادار	۰,۷۳۰	-۰,۰۲۹	ب
نیوتن ارتباط معنادار	۰,۸۰۸	-۰,۰۳۲	ج

جدول ۴. ارتباط میان جهش mtDAN و مقادیر LDH سرم در سه مرحله

نتیجه	Sig.	tau	شاخص آماری
			مرحله ها
نیوتن ارتباط معنادار	۰,۴۰۷	-۰,۱۱۰	الف
نیوتن ارتباط معنادار	۰,۵۴۹	-۰,۰۲۵	ب
نیوتن ارتباط معنادار	۰,۸	-۰,۰۳۰	ج

بحث و نتیجه گیری

ایوانی (۲۰۰۳) و جعفری (۱۳۸۳) مطابقت دارد. ساکایی و همکارانش (۱۹۹۹) گزارش کردند که یک جلسه فعالیت هوایی شدید، موجب جهش mtDNA عضلات اسکلتی موشهای صحرایی می‌شود. آنها نتیجه گرفتند که استرس اکسایشی ناشی از فعالیت بدنی شدید موجب بروز تغییر در mtDNA می‌شود (۲۲). ایوانی و همکارانش (۲۰۰۳) گزارش کردند که دقیقه رکاب زدن روی چرخ کارسنج با شدت ۳۰ تا ۵۰ وات با سرعت ۶۰ rpm، موجب بروز حذف معمولی در mtDNA لکوسیت‌های خون زنان غیرورزشکار می‌شود (۱۲). جعفری و همکارانش (۱۳۸۳) نیز گزارش کردند که آزمونهای هوایی بالک و بی‌هوایی وینگیت در دو گروه از آزمودنیهای مرد ۱۸ تا ۲۰ ساله موجب بروز جهش mtDNA لکوسیت‌های خون می‌شود (۲).

در نقطه مقابل، یافته‌های این مرحله از تحقیق با نتایج بخشی دیگر از مطالعات جعفری همخوانی ندارند (۱، ۱۳، ۱۴، ۱۵، ۱۶، ۱۷، ۱۸). جعفری و همکارانش گزارش کردند که یک جلسه فعالیت بدنی هوایی با شدتهاي متفاوت نمی‌تواند باعث بروز حذف معمولی mtDNA در عضله اسکلتی موشهای صحرایی شود و این جهش تنها بعد از انجام یک دوره سه ماهه (پنج روز در هفتة) از تمرینهای شدید بروز می‌کند. چند توضیح احتمالی برای این تناقض می‌توان ارائه داد:

۱. پاسخ فیزیولوژیک بافتهای انسان و حیوانات آزمایشگاهی به تمرینهای بدنی تا حدودی متفاوت است.
۲. اثر استرس اکسایشی ناشی از ورزش تر خون و بافت متفاوت است. بنابراین، باید ملاحظاتی را در تفاوت‌های بین بافت و لکوسیت‌های خون در نظر گرفت.

1.Vav Essen et al

در بسیاری از تحقیقات انجام شده تا سال ۲۰۰۰، استخراج از طریق بیوسپی بافتهای حیوانات آزمایشگاهی صورت می‌گرفت: با توجه به دردناک و ناخوشایند بودن این روشها در انسان، ون اسن^۱ و همکارانش (۲۰۰۰) با نشان دادن وجود همبستگی قوی ($P < 0.01$ ، $t = 0.89$) بین mtDNA استخراج شده از بافتهای بدن و میزان هتروپلاسمی لکوسیتها (۱۲) افقةای تازه‌ای را برای انجام مطالعات مذکور در انسان نمایان ساختند؛ به طوری که در سالهای اخیر، مطالعات انسانی بیشتری درباره استرس اکسایشی ناشی از فعالیت شدید بدنی و آسیب‌های mtDNA صورت گرفته‌اند با وجود این، هنوز پژوهش‌هایی که رابطه mtDNA و استرس اکسایشی را مشخص سازند، ابتدای کار هستند.

در تحقیق حاضر، نتایج حاصل از بررسی ژل Multiplex PCR آگاژر دو درصد با استفاده از تکنیک mtDNA نبودن جهش را در تمام آزمودنیها، در حالت استراحت (قبل از انجام فعالیت و امانده ساز) نشان می‌دهد. این یافته‌ها با توجه به دامنه سنی و شرایط طبیعی آزمودنیها قابل پیش‌بینی بود، زیرا حذف 5kb زنوم میتوکندریالی از جمله جهش‌های شناخته شده‌ای است که با افزایش سن در بیشتر بافتهای پیکری تجمع پیدا می‌کند (۲۹). با وجود این، به منظور اطمینان کامل از نبود چنین جهشی، قبل از شروع فعالیت و امانده ساز نیز تمام آزمودنیها از این نظر بررسی شدند تا در صورت وجود جهش احتمالی mtDNA در برخی از نمونه‌های خونی، آزمودنیهای مذکور تحقیق خارج شوند.

فعالیت و امانده ساز روی چرخ کارسنج موجب بروز جهش mtDNA در نه نفر از آزمودنیهای تحقیق شد. این یافته با نتایج مطالعات ساکایی (۱۹۹۹)،

- شوند. همچنین، اندازه گیری آنزیمهای ضد اکسایشی در آزمودنیهای که جهش mtDNA در آنان دیده نشده، می‌تواند توجیه مناسب‌تری را ارائه دهد.
- در نتیجه گیری کلی می‌توان گفت که یک جلسه فعالیت بدنی هوازی تا حد واماندگی می‌تواند موجب بروز حذف 5kb در mtDNA افراد غیرورژنکار شود از طرف دیگر، افزایش مقادیر آنزیمهای CK و LDH سرمی نمی‌تواند شاخصهای قوی و مناسبی برای توجیه جهش مذکور به شمار روند و احتمالاً سایر عاملهای ناشناخته، تأثیری مشابه و حتی قوی‌تر از استرس اکسایشی از ورزش بر جهش mtDNA دارند.
۳. تفاوت‌های موجود در حجم و شدت ورزش نیز می‌تواند از دیگر دلایل این اختلافات باشند.
۴. مقایسه میانگینهای آنزیمهای CK و LDH سرمی در پیش‌آزمون و پس‌آزمون تفاوت معناداری را نشان می‌دهد. با این حال، رابطه‌ای بین جهش mtDNA و تغییرات این آنزیمهای در هیجکدام از سه حالت: الف. پیش‌آزمون، ب. پس‌آزمون و ج. اختلاف پیش‌آزمون-پس‌آزمون مشاهده نشد. این موضوع بیانگر آن است که برای نتیجه گیری کامل تر در این زمینه، بهتر است که سایر شاخصهای استرس اکسایشی نظیر CP، MDA و 8-OHdG نیز بررسی

منابع و مأخذ

۱. جعفری، افشار؛ حسین پور نیضی، محمدعلی؛ هوشمند، مسعود؛ رواسی، علی اصغر و متظری، مریم، (۱۳۸۳)، تأثیر تمرينات هوازی باشدتهای مختلف بر حذف mtDNA عضله نعلی موشهای صحرایی، نشریه حرکت، شماره ۱۸۵ ۹۷: ۱۱۵-۱۲۰.
۲. جعفری، آ، هوشمند، م؛ شفاه، م؛ دهقان، م؛ اوچاقی، او گورزری، (۱۳۸۳)، تأثیر آزمونهای ورزشی هوازی و بی هوازی بر آنزیمهای سرمهی و حذف mtDNA لوكوسیتهای خون انسان، ششمین همایش تربیت بدنی و علوم ورزشی، اصفهان.
۳. حامدی نیا، محمد رضا؛ نیکبخت، حجت الله؛ رسائی، محمد جواد؛ گاثی، عباسعلی و سلامی، فاطمه، (۱۳۸۱)، اثر ورزش و امانده ساز بر شاخصهای استرس اکسیژن و آتریم کراتین کیناز در دانشجویان ورزشکار، نشریه المپیک، سال دهم شماره ۳ و ۴ پیاپی: ۴۷-۶۳۹.

4. Alessio, H. M., Hagerman, B., Uikerson, K.F., Ambrose, J., Erice R.R., and Wiley, R. L. (2000). Generation of reactive oxygen species after exhaustive aerobic and isometric exercise. *Med. Sci. Sports.* 3: 1576-1581.
5. Ames, B.N., M.K. Shinagawa, and T.M. Hagen. (1993). Oxidants, antioxidants, and the degenerative diseases of aging. *Proceeding of National Academy of Sciences of USA.* 90: 7915-7922.
6. Beckman, K.B. and B.N. Ames. (1998). The free radical theory of aging matures. *Physiological Reviews.* 78: 575-597.
7. Child, R. B., Wilkinson, D. M., Fallowfield, J. L., and Donnelly, A. E. (1998). Elevated serum antioxidant capacity and plasma malondialdehyde concentration in response to a stimulated half-marathon run. *Med. Sci. Sports Exerc.* 30: 1603-1607.
8. Clayton, D. A., J.N. Dona and E.C. Friedberg. (1974). The absence of a pyrimidine dimer repair mechanism in mammalian mitochondria. *Proceeding of the National Academy of Sciences USA.* 71: 2777-2781.
9. Fleming, J. E., J. Miquel, S. D. Cottrell, et al. (1982). Is cell aging caused by respiration-dependent injury to mitochondrial genome? *Gerontology.* 28: 44-53.
10. Gross, N.J., G.S. Getz and M. Rabinowitz. (1969). Apparent turnover of mitochondrial deoxyribonucleic acid and mitochondria phospholipids in the tissues of the rat. *Journal of Biological Chemistry.* 244: 1552-1562.
11. Harman, D. (1956). Aging: A theory based on free radical and radiant chemistry. *Journal of Gerontology.* 11: 298-300.
12. Iwai, K., M. Miyao, Y. Wadano, and Y. Iwamura. (2003). Dynamic changes of deleted mitochondrial DNA in human leucocytes after endurance exercise. *Eur J Appl Physiol.* 88: 515-519.
13. Jafari, A., M.A.H. Pourfazi, A.A. Ravasi, M. Houshmand. Effect of aerobic exercise training on mtDNA deletion in the skeletal muscle of trained and untrained Wistar Rats. *British Journal of sports medicine* (in press).
14. Jafari, A., M.A.H. Pourfazi, A.A. Ravasi, M. Houshmand. (2004). The effect of oxidative stress induced by aerobic exercise on mtDNA deletion in the solutes of trained and untrained Rats. Proceeding in 4th international congress of physical education & sports science, Iran.
15. Jafari, A., M.A.H. Pourfazi, A.A. Ravasi, M. Houshmand. (2003). Relationship between heavy aerobic training and aging (by investigation of mtDNA common deletion in skeletal muscles of rats). Proceeding in 8th Iranian genetics congress, Iran.
16. Jafari, A., M.A.H. Pourfazi, A.A. Ravasi, M. Houshmand. (2003). The effect on intensive aerobic training on mtDNA common deletion in skeletal muscle. Proceeding in 1st scientific meeting of Asian society for mitochondrial research and medicine.
17. Jafari, A., M.A.H. Pourfazi, A.A. Ravasi, M. Houshmand. (2004). Effect of aerobic exercise training on mtDNA deletion in the skeletal of trained and untrained Wistar Rats. Proceeding in 9th International Congress of the World Muscle Society.
18. Jafari, A., M.A.H. Pourfazi, A.A. Ravasi, M. Houshmand (2004). Effect of heavy aerobic training on mitochondrial genome damage in skeletal muscle Proceeding in 1st international congress of Caspian region universities.

سال سیزدهم - شماره ۴ (پیاپی ۳۲) زمستان ۱۳۸۴

19. Linance, A. W., S. Marzuki, T. Ozawa and M. Tanaka. (1989). Mitochondrial DNA mutations as an important contributor to again and degenerative diseases. *Lancet*. 8639: 642-645.
20. Linnane, A. W., C. Zhang, A. Baumer, and P. Nagley. (1992). Mitochondrial DNA mutation and the ageing process. In: *bioenergy and pharmacological intervention*. *Mutat Res.* 275: 195-208.
21. McBride, J.M., Kramer, W. J., Triplett-McBride, T., and Sebastianelli, W. (1998). Effect of resistance exercise on free radial production. *Med. Sci. Sports Exerc.* 30: 67-72.
22. Meijer, E. P., Senden, J., Coolen, S.A. J., and Westerterp, K. R. (2000). Effect on traning on exercies-induced oxidative stress in the elderly as measured by free radial products of antipyrine. *The journal of physiology*. 528: 46.
23. Meydani, M., and W. J. Evans. (1993). Free radicals, exercise, and aging. In: *free radicals aging*, B.P. Yu, (ed.), pp. 183-204. CRC Press, Boca Raton, FL.
24. Mitsuyoshi, M., and T. Kaneko. (2000). The cheminstry of reactive oxygen species and related free radicals. In: *Free radicals in exercise and aging*; Z.
25. Murakami, Y., Shimomura, N. Fujisjka. (1994). Enzymatic and genetic adaptation of soleus muscle to physical training in rats. *Am J Physiol.* 267: E388-E395.
26. Ozawa, R. (1995). Mechanism of somatic mitochondrial DNA mutations associated with age and diseases. *Biochem Biophys Acta*. 1271: 177-189.
27. Ozawa, T. (1997). Genetic and functional changes in mitochondria associated with aging. *Physiological Reviews*. 77: 425-464.
28. Parise, G., Brose, A.N., Tarnopolsky, M.A. (2005). Resistance training decreases oxidative damage to DNA and increases cytochrome oxidase activity in older adults. *Experimental Gerontology*. 40; 173-180.
29. The effects of exercise, aging and caloric restriction on protein oxidation and DNA damage in skeletal muscle. In: *Oxidative stress in skeletal muscle*, A.Z. Reznick, L. Packer, C.K. Sen, J.O. Holloszy, and M.J. Jackson (eds.): 89-103.
30. Reznick, A. Z., Carmeli, E. and Lavian, G. (2000). The role of antioxidant nutrition in exercise and aging. In: *Free radicals in exercise and aging*, Radak, Z. (ed). 73-117.
31. Sahlin, K., Cizinsky, S., Warholm, M., Hoberg, J. (1992). Repetitive static muscle contractions in humans: a trigger of metabolic and oxidative stress? *Eur J Appl Physiol*. 64: 228-36.
32. Sakai, Y., Y. Iwamura, J. Hayashi, N. Yamamoto, N. Ohkoshi and H. Nagata. (1999). Acute exercise caused mitochondrial DAN deletion in Rat skeletal muscle. *Muscle Nerve*. 22: 258-261.
33. Sawyer, D.T. (1991). *Oxygen Chemistry*. Oxford University Press, New York.
34. Sohal, R.S., and r. Weindruch. (1996). Oxidative stress, caloric restriction, and aging. *Science*. 273: 59-63.
35. Stadtman, E.R. (1992). Protein Oxidation and aging. *Science*. 257: 1220-1224.
36. Subudhi, A. W., Davis, S.L., Kipp, R.W., and Askew, E.W. (2001). Antioxidant status and oxidative stress in elite alpine ski racers. *International Journal of Sport Nutrition and Exercise Metabolism*. 11: 32041.
37. Wallace, D.W. (1992). Mitochondrial genetic. A paradigm for aging and degenerative disease? *Science*. 256: 628-632.